

РЕШЕНИЕ

№ 18225

гр. София, 13.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **2165** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с §9 от Преходните разпоредби /ПР/ на Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е по жалбата на В. Д. П., чрез адв. Д. Н., срещу отказ на кмета на Столична община /СО/ да извърши нова пазарна оценка по отчуждително производство, касаещо отчуждаване на имот пл.№ 16, кв. 878, местност Западен район, с адм. адрес: [населено място], [улица], обективиран в Писмо с изх. № СО25-ГР94-7932-/1/ от 09.01.2026г..

С жалбата се твърди, че оспореният отказ е незаконосъобразен, постановен в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Иска се отмяната му. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски съобразно представен списък.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез юрк. З., оспорва жалбата и моли да бъде оставена без уважение. Сочи, че процесното писмо е с уведомителен характер, тъй като производството по отчуждаване е приключило с влязъл в сила административен акт. Поддържа становище, че предвид неизвестните адреси към тогавашния момент на жалбоподателите, определеното обезщетение е депозирано по сметка на Столична община до доказване на правото на съответните лица да го получат. От страна на наследниците на починалото лице – собственик на процесния имот, не са представени необходимите документи за установяване на собствеността, нито на други документи в случай на наследство. Сочи още, че заповедта за отчуждаване на имота е била надлежно връчена на жалбоподателката, като същата не е потърсила определеното обезщетение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното:
Със Заповед № ИК-1541 от 13.04.1976г. на Председателя на ИК на СГНС по отчуждителна преписка ДИ-2355/1976г., на основание чл.95 и чл.98 от Закона за териториално и селищно устройство /З./ (отм.) е отчужден имот с пл. № 16, кв. 878, м. Западен район, находящ се в [населено място] на [улица], в полза на държавата за предвидено по застроителния и регулационен план мероприятие - за блок 361 Западен район на СГКС. В заповедта е посочено, че имотът е собственост на наследниците на Р. М. С.. В т. 2 от същата заповед е определена като оценка на имота сумата от 1,634.95 лева, а в т. 3 е посочено собствениците на имота, наследниците на Р. М. С. да бъдат обезщетени с плащане в брой на парично обезщетение. Записано е също, че наследниците са с неизвестни адреси и че заповедта е обнародвана в Държавен вестник /л.12/.

От представено удостоверение за наследници, изготвено на 15.06.1992г. се установява, че наследници на Р. М. С. са В. М. Т., М. В. Т., Б. А. П., Ягода Й. Т. и В. Д. П..

На 06.04.1992г. е входирана молба вх. № 1194-50-02 от Ягода Й. Т., в която е посочено, че заявителката не е получила обезщетение за отчуждения имот, находящ се на [улица], Западен район, [населено място] с акт от 26.04.1976г.

На 08.07.1992г. е входирана молба вх. № 1194-13-148 от В. Д. П., Ягода Й. Т., Б. А. П. и М. В. Т. с искане да бъде направена нова оценка по Заповед за отчуждаване на недвижим имот находящ се на [улица], Западен район, [населено място].

С Протокол от 05.08.1992г. на Комисията по чл. 265 от ППЗТСУ при СНС е предложено искания вх. № 1194-50-02/06.04.1992г. и вх. № 1194-13-148/08.07.1992г. подадени съответно от наследниците на Р. М. С. и от М. В. Т., Б. А. П., Ягода Й. Т. и В. Д. П. за нова оценка на имот пл. 16 от кв. 878 в м. „Западен район“ на [улица], № 40 в [населено място], отчужден с пр.решение /заповед на Председателя/ на ИК на СНС № ИК1541/13.04.1976г. да не бъдат уважени. Изложени са мотиви, че искането не се уважава, тъй като няма законно основание. Посочено е, че както заповедта за отчуждаване, така и определената оценка са обнародвани в Държавен вестник.

Въз основа на така издадения протокол и мотивираното предложение на Комисията по чл.265 от Правилника за прилагане на Закона за териториално и селищно устройство към СНС от председателя на ИК на СНС е издаден Отказ на искане за отмяна на отчуждаване на недвижим имот № РД-54-71/14.08.1992г. Изложени са мотиви, че искането за нова оценка не се уважава, тъй като не е налице законово основание. Заповедта за отчуждаване и оценката на имота са съобщени на наследниците, тогава с неизвестни адреси, чрез Държавен вестник. Отказът е получен от лицето В. Д. П. на 15.10.1992г. с отбелязване, че ще го предаде на останалите наследници на Р. С. /л.22/.

С молба вх. № СОА25-ГР94-7932 от 27.10.2025г. до кмета на Столична община, В. Д. П. с отпращава искане да бъде изплатено справедливо обезщетение за отчужден имот, находящ се в [населено място], [улица], съставляващ парцел /имот пл.№ 16/ от квартал 878, местност Западен район след извършване на пазарна оценка на имота.

С процесното писмо изх. № СОА25-ГР94-7932-/1/ от 09.01.2026г. на кмета на СО е отговорено на отправеното искане. Посочено е, че със Заповед № ИК-1541 от 13.04.1976г. на Председателя на ИК на СГНС по отчуждителна преписка ДИ-2355/1976г., на основание чл.95 и чл.98 от З. (отм.) е отчужден имот с пл. № 16, кв. 878, м. Западен район, находящ се на [улица], в полза на държавата за блок 361. Прието е, че подлежащия на отчуждаване имот е собственост на Р. С. и че за него е определена оценка - сума в размер на 1,634.95лв. Записано е, че поради фактът, че адресите на наследниците на С. са били неизвестни, заповедта за отчуждаване е била съобщена

чрез обнародване в Държавен вестник, и че не са налице данни за постъпили жалби срещу нея. Относно подадените заявления от страна на наследници органът е посочил, че исканията са разгледани и по тях е постановен отказ на кмета на СО, който е надлежно връчен на В. П. с отбелязване, че ще го предаде на другите наследници. Заявена е липса на данни за обжалване на постановения отказ, поради което последният е влязъл в сила. Посочено е още, че с платежно нареждане № 211/3-698 от 09.04.1976г. е депозирана сума в размер на 1,634.95лв. на бившите собственици на имота, като с фактическото депозирание на паричната сума по отчуждителното производство същото се счита за приключило и към момента на подаване на заявление вх. № СИС25-ВК08-306/29.10.2025г. не е налице висящо производство. Прието е, че искането следва да се счита като предявено по реда на §9 от ПР на ЗУТ.

Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е депозирана на 19.02.2026г. Доказателства за датата на съобщаване на оспореното Писмо не са представени.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от надлежна страна в предвидения от закона срок, срещу индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният отказ, обективиран в писмо с изх. № СО25-ГР94-7932-/1/ от 09.01.2026г. представлява индивидуален административен акт. В него се съдържа властническо волеизявление, с което пряко се засягат права на жалбоподателката.

Актът е издаден от компетентен орган. В производството по § 9 от ПР на ЗУТ компетентният орган, който следва да разгледа искане по отчуждителната преписка е кметът на общината.

Актът е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите по чл.59, ал.2 от АПК реквизити, включително фактическите и правни основания, обосновали издаването му. При издаването на оспорения отказ не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Обжалваният акт е постановен и при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с неговата цел.

Съгласно §9, ал.1 от ПР на ЗУТ, за отчуждителните производства, започнали при действието на отменените (ДВ, бр.124 от 1998г.) разпоредби на глава пета, раздел I от Закона за териториално и селищно устройство, по които е издадена заповед за отчуждаване и недвижимият имот е завзет до 30 октомври 1998г., се прилагат отменените разпоредби на Закона за териториално и селищно устройство и отмененият чл.102 от Закона за собствеността. Според ал.2 на §9 от ПР на ЗУТ в случаите, когато недвижимият имот не е завзет до 30 октомври 1998г., заповедта за отчуждаване и за обезщетяване се отменя и производството се прекратява от кмета на общината със заповед. Разпоредбите имат предвид приключване на започналите, но незавършени отчуждителни производства към момента на влизане в сила на ЗУТ. Предпоставките за приложението им се свеждат до кумулативното наличие на: 1/ отчуждаване на недвижим имот, по реда на 3. /отм./; 2/ завземане/незавземане на имота до 30.10.1998г. за съответното мероприятие, без значение дали е изцяло или частично; и 3/ незавършено отчуждително производство до отмяната на 3.. В конкретния случай липсва едно от изискванията за приложението на §9 от ПР на ЗУТ, а именно наличието на незавършено отчуждително производство до влизане в сила на ЗУТ, поради което разпоредбата е неприложима.

Видно от доказателствата по делото във връзка с подадена от жалбоподателката и от други

наследници на Р. М. С. молба за изготвяне на нова оценка по Заповед за отчуждаване на недвижим имот находящ се на [улица], Западен район, [населено място] е изразено становище с Протокол от 05.08.1992г. от Комисията по чл. 265 от ППЗТСУ при СНС, а въз основа на протокола и мотивираното предложение на Комисията по чл.265 от Правилника за прилагане на З. към СНС от председателя на ИК на СНС е издаден Отказ на искане за отмяна на отчуждаване на недвижим имот № РД-54-71/14.08.1992г. с изложени мотиви, че искането за нова оценка не се уважава, тъй като не е налице законово основание. Отказът е получен от жалбоподателката В. Д. П. на 15.10.1992г. с отбелязване, че ще го предаде на останалите наследници на Р. С.. Ответникът твърди, а жалбоподателката не оспорва /виж. молба от 16.03.2026г., л.56/, че отказът на искането за отмяна на отчуждаването не е оспорен по съдебен ред. Не се оспорва от страните, че с пл. нареждане №211/3-968/09.04.1976г. определеното обезщетение за отчуждения имот е преведено в банка, а с превеждане на обезщетението отчуждителното производство се счита за завършено. Законът за устройство на територията е обнародван в ДВ, бр. 1 от 2.01.2001 г., и е в сила от 31.03.2001г.. Отчуждителното производство предвид молбата от 1992г. за нова оценка е приключило през 1992г., преди 31.03.2001г. и определяне на нова оценка във връзка с молба вх. № СОА25-ГР94-7932/27.10.2025г. е недопустимо. Отсъствието на една от предпоставките за приложението на §9 от ПР на ЗУТ обуславя законосъобразност на обжалвания отказ с процесното Писмо.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че кметът на СО е сезиран с искане за отмяна на Заповед № ИК-1541 от 13.04.1976г. само в частта, касаеща оценката на отчуждения имот и за определяне на нова оценка, а не за цялостна отмяна, тоест и за отмяна на отчуждаването.Тъй като по предходно искане през 1992г. органът се е произнесъл и този отказ, поради неоспорването му е влязъл в сила производството е приключило и определяне на нова оценка е недопустимо, предвид разпоредбите и на АПК.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на Столична община следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,25 евро, определено съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Претенцията на жалбоподателката за присъждане на разноски е неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. П., с адрес в [населено място],[жк][жилищен адрес] срещу отказ на кмета на Столична община да извърши нова пазарна оценка по отчуждително производство, касаещо отчуждаване на имот пл.№ 16, кв. 878, местност Западен район, с административен адрес: [населено място], [улица], обективиран в Писмо с изх. № СО25-ГР94-7932-/1/ от 09.01.2026г..

ОСЪЖДА В. Д. П., с ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати в полза на Столична община разноски в размер на 102,25 евро, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: